3. ποσαχῶς διαιρεῖται· ὅτι διχῶς· ἡ μὲν γὰρ
ἠθική, ἥτις κατορθοῖ τὴν ὄρεξιν· [περὶ ἧς τὸ β^ον καὶ ἑξῆς.] ἡ δὲ
διανοητική, ἥτις κατορθοῖ τὴν διάνοιαν· περὶ ἧς τὸ ϛ^ον κεφ.
ἰστέον, ὅτι αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ ἁπλῶς καὶ κυρίως λέγονται
ἀρεταί· αἱ διανοητικαὶ κατά τι μόνον.

Τὸ β^ον κεφ. περὶ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς κοινῶς θεωρεῖ

1. τί ἐστιν· ὅτι ἡ ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετική ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς, ὡρισμένη λόγῳ, ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσῃ.
2. αἱ αἰτίαι· εἰσὶ δὲ τέσσαρες·
   1. ἡ ποιητική· διχῶς
      - ἡ πορρωτέρα· ὁ θεός, ὅστις ἐστὶν ἀρχὴ καὶ πηγὴ πάντων ἀγαθῶν.
      - ἡ ἐγγυτέρα, αἱ συχναὶ πράξεις καὶ ἡ ἄσκησις· λέγονται δὲ αἱ πράξεις ἐνάρετοι οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ κατά τινα προσχή-μια, καὶ ἐὰν γίνωνται ἐξ ὧν δεῖ ἀρχῶν· περὶ ὧν τὸ γ^ον κεφ.
   2. ἡ ὕλη· διχῶς
      - ἐν ᾗ· τὸ ὑποκείμενον· διχῶς
        - ὁ ἄνθρωπος, τῆς ἀρετῆς δεκτικὸς ὤν.
        - ἡ λογικὴ ψυχή, καὶ ταύτης ἡ βούλησις, οὐχ ἡ αἰσθητικὴ ὄρεξις.
      - περὶ ἥν· διχῶς
        - ἔσω καὶ ἐγγύθεν· τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ ἡ ἀρετὴ οὐκ ἐκβάλλει, ἀλλὰ ~~[illegible]~~ κατορθοῖ καὶ εἰς τὸ μέτριον ἄγει.
        - ἔξω καὶ πόρρωθεν· αἱ ἡδοναὶ καὶ αἱ λῦπαι, αἳ ἀκολουθοῦσι τοῖς πάθεσι
   3. τὸ εἶδος· ἡ μεσότης· ἔστι δὲ αὕτη διττή·
      - ἡ μὲν ἀριθμητική, ὅταν τι μέσον ᾖ ἐν δυσὶν ἄκροις· οἷον, τὰ ἐννέα μέσα τῶν τε δώδεκα καὶ τῶν ἕξ· ἴσον γὰρ ἀφεστήκει ἑκατέρου, τοσούτῳ πλέον ἔχοντα τῶν ἕξ, ὅσῳ ἔλασσον ἐκ τῶν δώδεκα.

http://digital.slub-dresden.de/ppn347224571/57